

Чл. 459. Въпроси за наказанието на подсъдимия и за другитѣ законни послѣдствия отъ прѣстѣпленіето се постановяватъ: по дѣла, които се разглѣждатъ безъ участието на съдебни засѣдатели, наедно съ въпроситѣ за виновността на подсъдимия; а по дѣла, подлѣжащи на разглѣждане съ участие на съдебни засѣдатели, слѣдъ разрѣшението отъ тѣхъ въпроситѣ за виновността и слѣдъ изслушванието обясненията на странитѣ по такива прѣдмети, които сж изключени отъ вѣдомството на съдебнитѣ засѣдатели.

Чл. 460. Съдътъ не може да откаже на подсъдимия да постанови питаніе за една отъ причинитѣ, по които или стореното се не вмѣнява въ вина, или пѣкъ наказанието се намалява или съвсѣмъ се отмѣнява, ако тая причина принадлежи къмъ тия, които сж изрично показани въ закона.

Чл. 461. При постановяванието и обсъжданіето въпроситѣ по дѣлото, въ съвѣщателната стая немогѣтъ да присѣдствуватъ нито прокурорътъ нито участвуващитѣ въ дѣлото лица.

Чл. 462. Подиръ прѣдварителното съвѣщаніе, прѣдсѣдательтъ на съдътъ събира по всѣко питаніе гласоветѣ на присѣдствующитѣ съдии, като наченва отъ по младий и най-подиръ обявява своето си мнѣние. Слѣдъ като събере гласоветѣ по всичкитѣ въпроси, прѣдсѣдательтъ обявява потвърдителнитѣ и отрицателнитѣ отговори, и прави възъ въпросний листъ писменни забѣлѣжки, какъ е разрѣшенъ всѣки въпросъ.

Чл. 463. Когато гласоветѣ се раздѣлятъ на двѣ мнѣния, за основание на рѣшението се приема онова мнѣние,